Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH.

Warszawa **Nr. 8** d. 15 września r. 1919.

SPIS RZECZY.

1.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych o taryfach towarowych, obowiązujących na kolejach polskich w komunikacji z państwami, powstałemi na obszarze dawnych Austro-Węgier.

Na mocy dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, co następuje:

1) W komunikacji międzynarodowej między stacjami b. zaboru austrjackiego a stacjami Czechosłowacji i Austrji niemieckiej obowiązuje tymczasowo z wyjątkiem §§ 67 (3) i 69 (1—5) b. austrj. Regulaminu Ruchu oraz postanowień dodatkowych I — IV do § 69 tegoż Regulaminu dotychczasowa austrjacko-węgierska i bośniacko-hercegowińska kolejowa taryfa towarowa część I, rozdziały A i B.

2) W zależności od powyższego we wskazanej komunikacji winien nadawca opłacić z góry wszystkie należności przewozowe i uboczne za przesyłki towarowe tak pośpieszne, jak i zwykłe aż do stacji przejściowych (tymczasowo Bogumin, Cieszyn, Zwardoń, Suchahora, Orłów i Mezolaborcz).

Należytości uboczne, powstałe w stacjach pośrednich lub przejściowych winien nadawca opłacić na żądanie stacji nadawczej dodatkowo.

3) Nadawanie przesyłek pośpiesznych i zwyczajnych na stacjach b. zaboru austrjackiego bezpośrednio do stacji państw nie wymienionych w punkcie 1 nie jest dozwolone.

4) Nadawanie przesyłek pośpiesznych i zwykłych na stacjach b. zaboru rosyjskiego bezpośrednio do stacji zagranicznych—z wyjątkiem stacji przejściowych (punkt 2) — nie jest dozwolone.

5) W poszczególnych wypadkach mogą być dopuszczone wyjątki od przepisów, zawartych w art. 1—4.

Kierownik Ministerstwa

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, d. 31 lipca 1919 r.

Monitor Nr. 188.

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zmian miejscowej taryfy towarowej b. austr. kolei państwowych, jakoteż zniesienia różnych taryf towarowych w bezpośredniej komunikacji ze stacjami polskich kolei państwowych b. zaboru austrjackiego.

Na mocy dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, co następuje:

I. Miejscowa taryfa towarowa b. c. k. austrjackich kolei państwowych (Lokal Gütertarif der k. k. östr. Staatsbahnen). Część II, zeszyt 1, nowe wydanie z 1 marca 1919 r.

Na stronie 131 w taryfie wyjątkowej 13a obok artykułu „Azotan wapnia“ (Kalkstickstoff Stickstoffkalk) należy poprawić poz. klasyfikacji towarowej „D—7“ na „K-4“.

II. Komunikacja kombinowana. Stawki do bezpośredniego kartowania lub tablice kilometrowe b. c. k. austr. kolei państwowych. (Anschlussverkehr. Kartierungsfrachtsätze oder Kilometertabellen der k. k. österr. Staatsbahnen).

Znoszą się stawki do bezpośredniego kartowania lub tablice kilometrowe, (Kartierungsfrachtsätze oder Kilometertabellen) b. c. k. austrjackich kolei państwowych, zeszyt 1 — 11.

III. a) Austrjacko-węgierski związek kolejowy (Oesterreichisch-ungarischer Eisenbahnverband).

b) Galicyjsko-węgierski związek kolejowy (Galizisch-ungarischer Eisenbahnverband).

c) Morawsko-śląsko-galicyjski wewnętrzy ruch węglowy (Mährisch-Schlesisch-Galizischer Kohlenverkehr nach dem Inlande).

W wyżej wymienionych związkach kolejowych znoszą się wszystkie taryfy, dodatki i załączniki do nich oraz odnośne ogłoszenia, a mianowicie:

1) Do punktu a: taryfa część II, zeszyt 1, z dnia 1 kwietnia 1912 r. z dodatkami I—VII i załącznikiem z dnia 1 stycznia 1918 r. oraz z rozporządzeniem, ogłoszonem w dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi (Verordnungsblatt für Eisenbahnen und Schiffahrt Nr. 17 z 31 grudnia 1918 r. (63);

2) taryfa część II, zeszyt 2, z dnia 1 stycznia 1918 r. z dodatkiem I;

3) taryfa część II, zeszyt 2a, z dnia 1 stycznia 1918 r.

1) Do punktu b: taryfa część II, zeszyt 1, z dnia 1 października 1913 r. z dodatkami I—IV;

2) taryfa część II, zeszyt 2 z dnia 1 września 1914 r.

1) Do punktu c: taryfa część II z dnia 1 sierpnia 1917 r. z wszystkimi dodatkami.

Kierownik Ministerstwa

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, 11 sierpnia 1919 r.

Monitor Nr. 188.

3.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych w sprawie podwyższenia taryf kolejowych w Małopolsce i na Śląsku.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, co następuje:

Polskie Koleje Państwowe, Okręgi Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej.

A.

Austrjacko-bośniacko-hercegowińska kolejowa taryfa osobowa i bagażowa część I, ważna od 1 stycznia 1910 r.

Z dniem 15 września 1919 r. podwyższa się wszystkie opłaty, przewidziane w § 16 oraz w dodatku I do powyższej taryfy za prowadzenie zamówionych pociągów nadzwyczajnych (Sonderzüge), wagonów osobowych, wagonów dla chorych i bagażowych (ustęp A i B) o 100%.

B.

Taryfa osobowa i bagażowa, część II, zeszyt 1, ważna od 1 lutego 1917 r.

Z dniem 15 września 1919 r. podwyższa się wszystkie obecnie obowiązujące ceny biletów jazdy i ceny przewoźnego od psów i bagażu, jak również należność za wystawienie biletu jazdy w pociągu przez konduktora (rozdział II, E, 4) o 100%.

Równocześnie podwyższa się przewidzianą w rozdziale III F. I tej taryfy dla wspólnych podróży większych towarzystw pociągami nadzwyczajnymi najniższą należność za kilometr taryfowy z koron 12 na 24.

Wyłączone od podwyżki są tylko karty uczniowskie miesięczne.

W rozdziale VIII tej taryfy podwyższa się należności za przewóz dzienników, jako przesyłki nadzwyczajne, również o 100%, przyczem najniższa należność wynosić ma koron 3.40.

C.

Taryfa osobowa i bagażowa, część II, zeszyt 4, ważna od 1 lutego 1917 r.

Z dniem 15 września 1919 r. ma mieć na kolejach lokalnych, zeszytem tym objętych, zastosowanie wymiaru taryfy osobowej na szlakach kolei państwowej zeszytu 1-go, o ile na poszczególnych kolejach lokalnych nie obowiązują jeszcze wyższe taryfy.

D.

Austrjacko-węgierska i bośniacko-hercegowińska kolejowa taryfa towarowa, część I, dział B, ważna od 1 stycznia 1918 roku.

Z dniem 15 września 1919 r. podwyższa się wszelkie należności i opłaty uboczne tej taryfy o 100°/₀.

Niezmienione pozostają uboczne należności na stronach 137 — 139 pod D — 1 i 2 tej taryfy.

E.

Miejscowa taryfa towarowa austrjackich kolei państwowych, część II, zeszyt 1, ważna od 1 marca 1919 r.

Z dniem 15 września 1919 r. podwyższa się:

I. wszystkie należności uboczne i szczególne należności uboczne w rozdziale II (str. 24—25) tej taryfy o 100°/₀.

II. opłaty przewozowe między Orłowem loco i transito a Granicą pod Leluchowem, następnie między Brodami i Radziwiłłowem, oraz między Podwołoczyskami i Wołoczyskami (na stronach 42, 43, 44 i 45) o 100°/₀.

III. w tabeli opłat rozdziału IV tej taryfy (str. 50—51):

a) stawki za przesyłki pospieszne zwyczajne, pospieszne przesyłki zniżone, przestrzenne, klasy I oraz wyjątkowych taryf 3a i 3b o 50°/₀.

b) stawki przewozowe wszystkich innych klas, taryf specjalnych i wyjątkowych tej tabeli o 100°/₀.

IV. W tabeli opłat rozdziału VI tej taryfy (str. 79—101):

a) stawki za przesyłki pośpieszne zwyczajne, pośpieszne przesyłki zniżone, przestrzenne, klasy I oraz wyjątkowych taryf 3a i 3b o 50°/₀.

b) stawki przewozowe wszystkich innych klas, taryf specjalnych i wyjątkowych tej tabeli o 100°/₀.

V. Taryfy wyjątkowe rozdziału VII tej taryfy (str. 103 do 108) o 100°/₀.

Najniższa należność za przewóz dzienników według wyjątkowej taryfy 36 wynosi koron 3.40.

VI. Opłaty miejscowe rozdziału VIII tej taryfy (str. 169 do 224), dotyczące małopolskich i śląskich stacji o 100°/₀.

F.

Miejscowa taryfa towarowa, cząść II, zeszyt 2, ważna od 1 stycznia 1919 r.

Z dniem 15 września 1919 r. podwyższa się w tej taryfie należności i stawki za przewóz towarów oraz należności uboczne i miejscowe do wysokości stawek i należności, obowiązujących na głównych szlakach kolei państwowych, o ile na poszczególnych kolejach lokalnych nie obowiązują obecnie jeszcze wyższe taryfy.

G.

Miejscowa taryfa towarowa, część II, dla wązkotorowych kolei.

Z dniem 15 września 1919 r. podwyższa się w tej taryfie wszystkie należności towarowe o 100%.

Należności za przeładowanie pozostają nadal niezmienione.

Kierownik Ministerstwa

(—) *J, Eberhardt.*

Warszawa, w sierpniu 1919 r.

Monitor Nr. 192.

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żalaznych, dotyczące podwyższenia opłat za przewóz osób psów i bagażu na kolejach lokalnych Lwów—Stojanów, Lwów — Podhajce i Tarnopol Zbaraż.

Na zasadzie dekretu Naczelnika Państwa z 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się, co następuje:

Z dniem otwarcia ruchu na kolejach lokalnych:

a) Lwów—Stojanów, b) Lwów—Podhajce, c) Tarnopol—Zbaraż,

podwyższa się dotychczasowe opłaty za przewóz osób, psów i bagażu, objęte dla tej kolei taryfą osobową i bagażową, część II, zeszyt 4 (z dnia 1 lutego 1917 r.) do wysokości opłat, obowiązujących obecnie na szlakach b. austrjackich kolei państwowych, wyszczególnionych w taryfie osobowej i bagażowej, część II, zeszyt I, przyczem uwzględnić należy nadto 50%-we podwyższenie wszystkich opłat, których jeszcze w drodze taryfowej nie przeprowadzono.

Kierownik Ministerttwa

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, d. 6 sierpnia 1919 r.

5.

ROZPORZĄDZENIE

Wykonawcze Ministra Przemysłu i Handlu do dekretu o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dn. 7 lutego 1919 r.

Na zasadzie art. 12 Dekretu Naczelnika Państwa z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. pp. Nr. 15, poz. 216, zarządza się, po porozumieniu się z Ministrami Skarbu, Aprowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Kolei Żelaznych, Poczt i Telegrafów oraz dla Spraw Wojskowych, co następuje:

1. W celu regulowania obrotu towarowego państwa z zagranicą przez wydawanie pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz tranzytowy ustanawia się przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu z przedstawicieli Ministerstw Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Aprowizacji, Skarbu, Przemysłu i Handlu komisję, która nosi nazwę i posługuje się pieczęcią: „Państwowa Komisja przywozu i wywozu.“

Przewodniczącego Komisji i jego zastępcę mianuje z pomiędzy członków Komisji i ich zastępców Minister Przemysłu i Handlu.

O ile zajdzie tego potrzeba, może Komisja zaprosić do uczestnictwa w obradach inne Ministerstwa i instytucje państwowe, a także w poszczególnych wypadkach przedstawicieli instytucji społecznych i osoby prywatne.

2. Przedstawiciele Ministerstw i instytucji państwowych biorą udział w obradach z głosem stanowczym, inne osoby z głosem doradczym.

Przy głosowaniu rozporządzają Ministerstwa i inne instytucje państwowe tylko jednym głosem bez względu na ilość swych przedstawicieli, obecnych na posiedzeniu.

Do ważności uchwał Komisji potrzebną jest obecność na posiedzeniu przedstawicieli trzech Ministerstw. wymienionych w par. 1, ustępie 1.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów, przy równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Każdy głosujący ma jednak prawo przeciw uchwale zgłosić na tem samem posiedzeniu sprzeciw z tym skutkiem, że wykonanie uchwały wstrzymane będzie na przeciąg dni siedmiu. Jeżeli w ciągu tego czasu odnośna władza nie podtrzymała sprzeciwu swego przedstawiciela, uchwała Komisji uzyska moc obowiązującą. W przeciwnym razie rozstrzyga sprawę Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z odnośnym Ministrem; w sprawach zaś, dotyczących przewozu, także z Ministrem Skarbu.

3. Pisma Komisji podpisuje Przewodniczący lub jego zastępca.

4. Podania o udzielenie pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz tranzytowy podlegają opłacie skarbowej w myśl Dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. pp. Nr. 14, poz. 145. Należy je wnosić na przepisanych formularzach, które należy jak najdokładniej wypełnić, do kancelarji Komisji w Warszawie, ul. Elektoralna Nr. 2.

Formularze sprzedają wszystkie inspektoraty skarbowe, urzędy podatkowe i celne.

5. Pozwolenia uprawniają do przywozu, wywozu i przewozu tranzytowego towarów tylko przez urzędy celne w nich wskazane.

6. Pozwolenia wydaje się na pewien oznaczony w nich przeciąg czasu, po upływie którego tracą swą ważność i nie będą mogły być przedłużone.

Urzędy celne będą mogły, mimo przekroczenia terminu ważności pozwoleń, przy przewozie dokonać ostatecznej odprawy, jeżeli towar przed upływem terminu, oznaczonego w pozwoleniu, znajdował się już na obszarze Państwa, przy wywozie wypuścić towar za granicę, jeżeli go przed upływem terminu oddano do wywozu zagranicę kolei, poczcie lub innemu publicznemu przedsiębiorstwu przewozowemu; wreszcie przy przewozie dokonać ostatecznej odprawy, jeżeli towar przed upływem terminu znajdował się na obszarze Państwa.

Dowód stanowią papiery przewozowe i celne.

7. Pozwolenie należy przy przywozie i przewozie przedłożyć w urzędzie celnym wchodowym, przy wywozie w urzędzie celnym wyjściowym. Jeżeli wywozu dokonywują koleje, poczta, lub inne przedsiębiorstwa przewozowe, należy pozwolenie przedłożyć tym przedsiębiorstwom w chwili oddania posyłki do przewiezienia i okoliczność tę zanotować na papierach przewozowych.

8. Na towary, zatrzymane z powodu braku pozwolenia przez urzędy celne i inne organy nadzorujące, otrzyma strona potwierdzenie, w którem należy podać dokładnie rodzaj i ilość (wagę, ilość sztuk i t. p.) towarów.

9. Towary, zatrzymane w myśl art. 9 Dekretu, zgłosi urząd zatrzymujący bezwłocznie Komisji celem zakupu, względnie wydania dalszego zarządzenia.

Jeżeli urząd zatrzymujący nie otrzyma odpowiedzi do dni 14, należy towar cofnąć napowrót za granicę.

Towarów, podlegających zepsuciu, nie należy zgłaszać Komisji, tylko odrazu cofnąć je za granicę.

10. Jeżeli ilość towarów, zawartych w przesyłce, przewyższa ilość podaną w pozwoleniu, należy z całą posyłką postąpić tak, jakby pozwolenia wcale nie było.

Przekroczenie ilości towaru, podanej w pozwoleniu, nie więcej, niż o 10%, nie pociąga za sobą tych skutków.

11. Odstąpienie pozwolenia przywozu, wywozu i przewozu osobom trzecim, pociąga za sobą, prócz kar, przewidzianych w dekrecie z dnia 7 lutego 1919 r., unieważnienie pozwolenia.

12. Wykonanie zarządzeń, wydanych w sprawie przywozu, wywozu i przewozu towarów oraz dozór nad ich przestrzeganiem, należy do zakresu działania urzędów i posterunków celnych, straży granicznej i straży skarbowej, które wspierać mają w ich działaniu wszystkie władze cywilne i wojskowe.

13. W razie wykrycia przekroczenia obowiązany jest urząd celny, który wykroczenie wykrył, zatrzymać sprawcę wraz z towarem, sporządzić dokładny protokół w 2 egzemplarzach i przedłożyć jeden najbliższemu In-

spektorowi Skarbowemu, względnie Dyrekcji okręgu skarbowego, które stosownie do art. 3 Dekretu z dnia 7 lutego r. b. albo same rozpoznają sprawę albo oddadzą ją do rozpoznania właściwemu sądowi.

Drugi egzemplarz należy przesłać Ministerstwu Skarbu.

Jeżeli wykroczenie wykryły inne organy, winne są sprawcę wraz z towarem odprowadzić do najbliższego urzędu celnego, lub innego urzędu skarbowego, które postąpią w sposób wskazany w 1-ym ustępie.

Jeżeli między towarami zatrzymanemi znajdują się przedmioty ulegające łatwo zepsuciu lub takie, których przechowanie na składzie byłoby połączone z trudnościami, należy uczynić o tem wzmiankę przy końcu protokółu, a towar natychmiast sprzedać ludności z wolnej ręki po cenach normalnych. (Art. 6 ust. 2 Dekretu z 7-II 1919 r.).

Przedmioty, których konfiskatę potwierdzono prawomocnym wyrokiem sądowym, oddane będą odpowiednim władzom celem sprzedaży. Uzyskana cena kupna przypada Skarbowi Państwa.

14. Przy odprawianiu towarów mają urzędy celne, względnie kolejowe, pocztowe iub inne publiczne przedsiębiorstwa przewozowe przestrzegać następujących przepisów:

a) Przy przywozie.

Przy towarach, do których przywozu potrzeba osobnego pozwolenia ma urząd graniczny przedewszystkiem zbadać, czy istnieje dla nich pozwolenie, względnie, czy pozwolenie to nie wykazuje jakichś braków (np. brak jakiegoś poświadczenia i t. p.).

Jeżeli niema żadnych wątpliwości, ma urząd celny przystąpić do przepisanej odprawy celnej (odprawa ostateczna lub przekazanie).

Na dokumencie odprawy należy uwidocznić datę i Nr. pozwolenia, na podstawie którego odprawa nastąpiła.

Jeżeli towar ma być przekazany do urzędu celnego wewnątrz kraju, urząd graniczny obowiązany jest stwierdzić, czy towar odpowiada przedłożonemu pozwoleniu i potwierdzić tę okoliczność na papierach przewozowych i na pozwoleniu, które wraz z papierami musi towarzyszyć towarowi aż do tego urzędu, w którym nastąpi ostateczna odprawa.

Pozwolenie na przywóz ma urząd celny, który dokonywuje ostatecznej odprawy, odebrać przed wydaniem towarów do wolnego obrotu.

Przy przywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia należy przywiezioną ilość uwidocznić na pozwoleniu, które w takim razie pozostanie w rękach strony aż do zupełnego wyczerpania pozwolenia.

b) Przy wywozie.

Jeżeli wywóz towarów odbywa się za pośrednictwem kolei, poczty lub innych publicznych przedsiębiorstw przewozowych, mają przedsiębiorstwa te zbadać przy przyjmowaniu przesyłki do przewozu, czy pozwolenie jest dołączone i potwierdzić tę okoliczność na papierach przewozowych i na pozwoleniu, które wraz z papierami przewozowemi musi towarzyszyć towarowi aż do tego urzędu, w którym nastąpi ostateczna odprawa.

Jeżeli wysyłający takiego pozwolenia nie przedłoży, nie należy przesyłki przyjmować.

Urząd graniczny zbada przychodzące do niego posyłki wywozowe i w razie stwierdzenia dopuszczalności wywozu, dokona przepisanej odprawy, zatrzymując jednocześnie pozwolenie na wywóz u siebie.

Przy wywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia, należy wywiezioną ilość uwidocznić na pozwoleniu, które w takim razie pozostanie w rękach strony aż do zupełnego wyczerpania pozwolenia.

c) Przy przewozie tranzytowym.

Urzędy celne wchodowe mają zbadać, czy towary przeznaczone do przewozu przez obszar Państwa Polskiego posiadają pozwolenia. Jeżeli niema żadnych wątpliwości, należy wynik badania zanotować na papierach przesyłkowych i pozwoleniach i przekazać towary do urzędu granicznego, przez który towar ma wyjść za granicę.

W urzędzie celnym wychodowym nastąpi zbadanie tożsamości towaru oraz dopuszczalność wywozu. Jeżeli niema żadnych wątpliwości, należy towar za granicę wypuścić. Pozwolenie na przewóz należy odebrać. Jeżeli brakuje pozwolenia na przewóz, lub też poświadczenia urzędu wchodowego na pozwoleniu i na papierach przesyłkowych nie należy towaru za granicę wypuszczać, lecz postąpić z nim w myśl art. 9 dekretu i par. 9 tego rozporządzenia.

Minister Przemysłu i Handlu w/z (—) *Henryk Strassburger.*

Minister Skarbu w/z (—) *Byrka.*

Minister Aprowizacji (—) *Antoni Minkiewicz.*

Minister Rolnictwa Dóbr Państwowych (—) *Janicki.*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych (—) *J. Eberhardt.*

Minister Poczt i Telegrafów (—) *H. Linde.*

Minister Spraw Wojskowych (- -) *Leśniewski, gen. por.*

Warszawa, dnia 6.VIII. 1919 r.

Monitor Nr. 190.

6

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów w przedmiocie zdobyczy wojennej w Białej Siedleckiej, Terespolu i powiatach: Bielskim, Konstantynowskim, Radzyńskim i Włodawskim.

Art. 1. Ministerstwo Spraw Wojskowych, względnie Główne Kwatermistrzowstwo wydzieli, względnie zabierze do dnia 1-go sierpnia r. b. ze składów zdobyczy wojennej w Białej i Terespolu te przedmioty, które bę-

dą im potrzebne, a resztę przekaże Ministerstwu Przemysłu i Handlu. Spis przedmiotów, wydzielonych na użytek wojska, ma być podpisany przez przedstawiciela Głownego Kwatermistrzowstwa i kontrasygnowany przez przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, który będzie obecny przy wydawaniu ze składów tych przedmiotów. Spis przedmiotów, przekazanych Ministerstwu Przemysłu i Handlu, ma być podpisany przez przedstawiciela Głównego Kwatermistrzowstwa, jako zdawcę i przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jako odbiorcę.

Przedmioty, zabrane przez władze wojskowe, mają być oszacowane podług cen oznaczonych w art. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów o zdobyczy wojennej z dnia 18 lipca r. b. Spis tych przedmiotów ma być przesłany Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu i Ministrowi Spraw Wojskowych.

Przy sporządzaniu powyższego spisu przedmiotów, wydzielonych na użytek wojska, zdobycz wojenną podzieli się na części: pierwsza z nich zawierać będzie przedmioty, które dadzą się zużyć w bieżącym okresie budżetowym; wartość ich będzie odpisana z tegoż budżetu; reszta zdobyczy wojennej, przejętej przez władze wojskowe, będzie odpisana z następnych okresów budżetowych, nie później jednak, niż w 1922 roku; w tym celu przy spisywaniu zdobyczy wojennej władze wojskowe wskażą, do którego okresu budżetowego każdy przedmiot ma być zaliczony.

Art. 2. Przedmioty w składach zdobyczy wojennej w Białej i Terespolu, przyjęte przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu (art. 1) mają być administrowane przez to Ministerstwo, a następnie wydawane za wskazówkami Komisji (art. 3).

Art. 3. Przedmioty ze zdobyczy wojennej, przejęte w Białej i Terespolu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu (art. 1), mają być oszacowane podług cen, zatwierdzonych przez Radę Ministrów (art. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów o zdobyczy wojennej z dn. 18-VII r. b.) Spis tych przedmiotów ma być przesłany niezwłocznie Prezydentowi Ministrów oraz Komisji zdobyczy wojennej, urzędującej przy warszawskiem biurze Generalnego Komisarza Ziem Wschodnich (art. 4 Rozporządzenia Rady Ministrów o zdobyczy wojennej z dn. 18-VII r. b.) Do tejże Komisji mają być skierowywane za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu motywowane zapotrzebowania Ministerstw na przedmioty ze zdobyczy, znajdujące się w Białej i Terespolu. Decyzje co do wniosków i co do cen przy likwidacji przedmiotów zapadają zwykłą większością głosów w Komisji złożonej z przedstawicieli Ministerstw: Skarbu, Spraw Wojskowych, Kolei Żelaznych Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Głównego Kwatermistrzowstwa i Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich pod przewodnictwem Generalnego Komisarza lub jego Zastępcy, przyczem w pierwszym rzędzie mają być zaspakajane zapotrzebowania Głównego Kwatermistrzowstwa i Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Komisja zdobyczy wojennej ma prawo upoważniać w każdym oddzielnym wypadku Ministerstwo Przemysłu i Handlu do sprzedaży kredytowej przedmiotów zdobyczy wojennej, określając warunki takiej sprzedaży.

Art. 4. Należność za wszelkie pobrane z Ministerstwa Przemysłu i Handlu przedmioty ze zdobyczy wojennej ma być wpłacana gotówką do

Ministerstwa Skarbu w tydzień po otrzymaniu obrachunku, jaki ma być przedstawiany przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu i odnośnym Ministrom na początku każdego miesiąca za przedmioty, wzięte w ubiegłym miesiącu.

Za przedmioty, które zostaną wzięte przez wojsko, nie będzie pobierana należność gotówką, ale równowartość ich będzie odpisywana z budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych, zgodnie z rachunkiem, jaki ma być przedstawiony Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu i Ministrowi Spraw Wojskowych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu na początku każdego miesiąca za towary, wzięte przez wojsko w ubiegłym miesiącu.

O ile rachunki za czas ubiegły nie będą pokryte, nie mogą być brane nowe przedmioty.

Należności od firm prywatnych mają być wpłacane do Skarbu zgodnie z warunkami płatności, ustalonemi przez Komisję zdobyczy wojennej.

Art. 5. Ministerstwu Przemysłu i Handlu przysługuje prawo utworzenia z przedmiotów zdobyczy wojennej składu, w celu sprzedaży fabrykantom i rzemieślnikom. Komisja zdobyczy wojennej określi ilość przedmiotów, przeznaczonych do sprzedaży w składzie.

Wykaz przedmiotów, wraz z ich oszacowaniem, które wejdą i wyjdą ze składu, ma być przedstawiony na początku każdego miesiąca za ubiegły miesiąc Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu, a należność gotówkowa za przedmioty sprzedane ze składu ma być wpłacana do Skarbu w ostatnim dniu miesiąca, w którym sprzedaż została dokonana.

Art. 6. Poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu dokonanie i przedstawienie Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu i odnośnym Ministrom przed 1-ym października r. b. obrachunku należności wszystkich ministerstw za pobraną przez nie ze składów w Białej i Terespolu do dnia 1-go sierpnia r. b. zdobycz wojenną na podstawie materjałów, zarówno będących obecnie w posiadaniu Komisji Zdobyczy Wojennej w Brześciu, jak i tych, które Minister Przemysłu i Handlu zebrać powinien na podstawie kontroli kolejowej i pokwitowań, zapisów i wykazów, jakie na jego żądanie obowiązane są wydać wszystkie urzędy państwowe, nie wyłączając wojskowych, jakoteż odbiorcy i instytucje prywatne, oraz wszelkiemi innemi środkami.

Należność za powyższą zdobycz wojenną ma być wpłacona do Ministerstwa Skarbu w ciągu dwu tygodni po przedstawieniu obrachunków odnośnym Ministerstwom.

Należności Ministerstwa Spraw Wojskowych będą odpisane z budżetu tegoż Ministerstwa. Zasady odpisywania z budżetu i sposób ułożenia spisu mają być takie same, jak podano w art. 1.

Art. 7. Minister Przemysłu i Handlu ma przedstawiać co miesiąc Prezydentowi Ministrów sprawozdanie rachunkowe za ubiegły miesiąc o przychodzie i rozchodzie zdobyczy wojennej.

Art. 8. Wydatki na administrowanie składami w Białej i Terespolu mają być pokrywane ze sprzedaży przedmiotów ze zdobyczy, przejętych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu przedstawi Prezydentowi Ministrów za pośrednictwem Ministra Skarbu budżet wydatków do 31 grudnia 1919 r. związanych z administrowaniem temi składami. Na rachunek przyszłych

wpływów Minister Przemysłu i Handlu może podnosić sumy potrzebne na administrowanie składami do wysokości zatwierdzonego budżetu.

Minister Przemysłu i Handlu będzie składał co miesiąc Prezydentowi Minjstrów i Ministrowi Skarbu obrachunek za ubiegły miesiąc z wpływów i wydatków na administrację.

Art. 9. Minister Przemysłu i Handłu powinien rozwinąć akcję wyszukiwania majątku, pozostałego po okupantach w Białej, Terespolu i powiatach: Bialskim, Konstantynowskim, Radzymińskim i Włodawskim.

Tego rodzaju majątek ruchomy, o ile jest rozproszony, należy zwieźć do składów, zabezpieczyć, zainwentaryzować i objąć w administrację; tak samo należy postąpić z majątkiem ruchomym, który znajdowałby się w składach. Należy również wyszukiwać majątek, pozostały po okupantach na powyżej wskazanym terenie, który został ukryty i znajduje się w rękach prywatnych; majątek taki należy zabezpieczyć, zainwentaryzować i objąć w administrację. Spis majątku objętego należy przesłać Prezydentowi Ministrów.

Wszelkie pretensje osób i instytucji prywatnych do majątku zaliczonego do zdobyczy wojennej, znajdującej się w Białej, Terespolu i we wskazanych wyżej powiatach decyduje Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości, korzystając z opinji Prokuratorji Generalnej. Minister Przemysłu i Handlu zawiadamia Prezydenta Ministrów o zapadłej decyzji.

Sumy, jakie byłyby przyznane na zaspokojenie pomienionych pretensji, będą wypłacane przez Skarb na rachunek wpływu za zdobycz wojenną.

Kwestje, mogące powstać w związku z wyszukiwaniem ukrytych towarów rozstrzygać będzie Komisja zdobyczy wojennej (art. 3) na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 10. Przepustki na przewóz przedmiotów ze zdobyczy, pochodzących ze składów w Białej, Terespolu i wskazanych wyżej powiatach, mają być wydawane przez Ministra Przemysłu i Handlu lub jego pełnomocników, których podpisy winny być zakomunikowane Generalnemu Komisarzowi Ziem Wschodnich.

Art. 11. Ministerstwo Przemysłu i Handlu, nie uciekając się do pośrednictwa Komisji zdobyczy wojennej (art. 3), wejdzie w porozumienie z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w celu rozsprzedaży w bieżącym sezonie przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych maszyn i narzędzi rolniczych.

Wykaz i obliczenie z podaniem cen jednostkowych maszyn i narzędzi rolniczych, wydanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, podpisany przez upcważnionych do tego przedstawicieli tych Ministerstw, ma być przesłany przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu przed 1-ym września r. b. Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu i Komisji zdobyczy wojennej.

Art. 12. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych będzie przesyłać co miesiąc Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu i Komisji zdobyczy wojennej szczegółowy obrachunek z podaniem cen jednostkowych za sprzedane w ubiegłym miesiącu maszyny i narzędzia rolnicze (art. 11) z zaznaczeniem, do jakiej kasy skarbowej każda suma należna za sprze-

dane przedmioty została wpłacona, względnie z oznaczeniem treści „Zobowiązania“ rolnika-nadawcy: data, miejsce wystawienia, termin i wysokość sum przypadających do zapłacenia.

Art. 13. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych sporządzi obliczenie maszyn, narzędzi rolniczych i innych przedmiotów, objętych po okupantach przez Ministerstwo w wyżej wymienionych powiatach ze wskazaniem cen jednostkowych.

Oprócz tego Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych sporządzi obliczenie tego wszystkiego, co sprzedano z powyższego wykażu, z zaznaczeniem cen sprzedaży: ze wskazaniem, do jakich kas skarbowych zostały wpłacone sumy, należne za sprzedane przedmioty, względnie z podaniem daty i miejsca wystawienia „Zobowiązania“ rolnika-nabywcy oraz terminów i wysokości sum, przypadających do zapłacenia podług każdego zobowiązania. Powyższe obliczenia mają być przesłane Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu przed 15 września r. b.

Art. 14. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Generalnym Komisarzem Ziem Wschodnich wydadzą przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia i zakomunikują je Prezydentowi Ministrów przed 15 września r. b.

Warszawa, d 26 sierpnia 1919 r.

7.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1919 r. w przedmiocie przedłużenia terminu wyjaśnienia i zdecydowania, które z wywłaszczeń, dokonanych przez b. władze okupacyjne na użytek dróg komunikacyjnych, mają być utrzymane w mocy.

Zgodnie z art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 z 1919 r. poz. 162) Rada Ministrów uchwala przepisany tym dekretem termin wyjaśnienia i zdecydowania przez właściwe Ministerstwa, które z wywłaszczeń nieruchomości i ograniczeń praw własności, dokonane przez b. władze okupacyjne na użytek dróg komunikacyjnych, winny być utrzymane w mocy, przedłużyć na pół roku t. j. do 7-go lutego 1920 roku.

Prezydent Ministrów

(—) *I. J. Paderewski.*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych

(—) *J. Eberhardt.*

Monitor Nr. 197.

Przepisy tymczasowe

dla przewozu kolejami żelaznemi buraków cukrowych pełnemi wagonowemi ładunkami, w okresie kampanji cukrowniczej.

§ 1. Kampanja przewozu buraków cukrowych rozpoczyna się około 1 października.

§ 2. Dla otrzymywania buraków cukrowych kolejami żelaznemi według niniejszych przepisów, cukrownie przedstawiają odnośnym Dyrekcjom kolejowym nie później jak 15-go września następujące dane:

a) ogólną ilość buraków w tonnach oczekiwanej dostawy kolejami żelaznemi w okresie kampanji cukrowniczej,
b) konieczna minimalna dzienna dostawa dla podtrzymania ciągłości ruchu cukrowni w okresie kampanji,
c) maksymalna dzienna dostawa jaką cukrownia może w określonym terminie wyładować z wagonów.

§ 3. Wysyłający buraki cukrowe plantatorzy, bądź w ich zastępstwie cukrownie, chcąc wysyłać buraki pełnymi wagonami według niniejszych przepisów, przedstawiają na każdy 14-to dniowy okres odnośnej stacji kolejowej naładunku pisemną deklarację ze wskazaniem:

a) ilości wagonów potrzebnych dla naładunku każdego dnia danego okresu,
b) stacji docelowej i cukrowni odbiorczej.

Deklaracje te należy zgłaszać nie później, jak na 10 dni przed rozpoczęciem każdego okresu naładunkowego.

§ 4. Deklaracje zgłoszone po upływie określonego terminu nie podlegają rozpatrzeniu i zwracane są nadawcy nie później, jak następnego dnia po otrzymaniu deklaracji.

§ 5. Dyrekcja Kolejowa ma prawo sprawdzić przez swoich funkcjonarjuszy zadeklarowane według §§ 2 i 3 dane.

§ 6. Normę ogólnego dziennego naładunku buraków cukrowych w granicach każdej poszczególnej Dyrekcji Kolejowej określa Komisja Międzyministerjalna przy opracowaniu ogólnego planu przewozowego. Podział zaś wagonów pod naładunek buraków cukrowych między poszczególnemi stacjami według zgłoszonych deklaracji (§ 3), uskutecznia odnośna Dyrekcja Kolejowa, przyjmując pod uwagę sprawność naładunkową danej stacji oraz sprawność wyładunkową cukrowni odbiorczej.

§ 7. Jeżeli określona według § 6 norma naładunku buraków cukrowych jest mniejszą od ilości zadeklarowanego naładunku według § 3, to podział wagonów należy uskuteczniać proporcjonalnie w stosunku do zadeklarowanego według § 3-go naładunku.

§ 8. Plan podziału wagonów pod naładunek buraków cukrowych na każdy 14-to dniowy okres, ze wskazaniem w jakie dni, jaka ilość i dla kogo będzie dostarczana, ogłasza się na stacji naładunkowej nie później, jak na 2 dni przed rozpoczęciem danego okresu naładunkowego.

§ 9. Nadawca w razach niemożliwości załadowania buraków, winien na 36 godzin przed dniem naładunku zgłosić odwołanie podstawienia wagonów pod naładunek, w przeciwnym razie płaci za przestój wagonów według taryfy.

§ 10. Jeżeli wskutek odwołania przez nadawców naładunku (§ 9) okażą się wolne wagony, to Dyrekcja Kolejowa może je dostarczyć pod naładunek innym dostawcom buraków, za ich zgodą, za uwzględnieniem proporcjonalnego podziału według (§ 7-go).

§ 11. Zadeklarowane do przewozu według § 3 buraki cukrowe mogą być składane na stacyjnych placach naładunkowych, wskazanych przez odnośne urzędy kolejowe, na warunkach ogólnych.

§ 12. Na żądanie wysyłającego buraki cukrowe, koleje żelazne w miarę możności zezwalają na oczyszczenie buraków w miejscach naładunku z warunkiem, że po ukończeniu naładunku buraków, plac kolejowy będzie uprzątnięty od odpadków i doprowadzony do pierwotnego stanu, kosztem wysyłającego; dla zabezpieczenia tego wysyłający składa odpowiednią kaucję.

§ 13. Rodzaj wagonów podawanych pod naładunek buraków cukrowych określa Dyrekcja Kolejowa, przyczem podane pod naładunek wagony winny być załadowane całkowicie do normy siły nośnej wagonu.

§ 14. Wysyłkę buraków według niniejszych przepisów należy uskuteczniać tylko pod adresem cukrowni.

§ 15. Naładunek winien się odbywać w godzinach dziennych w ciągu 6 godzin od chwili podstawienia wagonów. Wyładunek należy prowadzić okrągłą dobę, przyczem podstawione pod wyładunek wagony w godzinach dziennych winny być opróżnione w ciągu 4 godzin, a w godzinach nocnych w ciągu 6 godzin, licząc dzień od 8 do 18 godziny.

UWAGA: O ile wagony z pod wyładunku buraków cukrowych będą, z zezwolenia Dyrekcji Kolejowej, naładowane wytłokami, termin postoju wagonu dla wyładunku buraków i naładunku wytłoków przedłuża się do 8 godzin.

§ 16. Za przetrzymywanie wagonów ponad wskazany w § 15 termin, pobiera się opłatę według taryfy.

§ 17. Dla zabezpieczenia opłat według § 16 nadawca buraków przy zamawianiu wagonów (§ 3) winien złożyć kaucję w wysokości opłaty w jednym dniu danego okresu, przyjmując pod uwagę najwyższą żądaną normę dziennego naładunku.

§ 18. Pociągi z burakami mogą być eskortowane przez funkcjonarjuszy wysyłającego za należną opłatą za przejazd.

§ 19. We wszystkich wypadkach nieprzewidzianych niniejszemi przepisami, przewóz buraków podlega istniejącym ogólnym przepisom.

9.

Spis

stacji telegraficznych kolejowych, na których proponuje się ustalenie odbioru korespondencji ogólnej (płatnej) w obrębie Dyrekcji Warszawskiej.

Aleksandrów pogr.

Baby, Bednary, Będzin, Biała, Błonie, Brzezie, Broszków, Błaszki.

Chodecz, Chotyłów, Ciechanów, Ciechocinek, Czerwony Bór, Częstochowa, Czerniewice, Czyżew.

Dąbrowa Górnicza, Domaniewice.

Falenica.

Garwolin, Gąsocin, Główno, Gorzkowice, Granica, Grodzisk.

Herby.

Jabłonna, Jackowice.

Kalisz, Kamińsk, Kłomnice, Koluszki, Krośniewice, Kutno.

Łapy, Łask, Łazy, Łochów, Łomża, Łódź Fabr., Łódź Kal., Łowicz Wied., Łowicz Kal., Łuków.

Małkinia, Międzyrzec, Miłosna, Mława, Modlin, Mrozy, Mińsk Mazowiecki, Myszków.

Nasielsk, Nieborów, Nieszawa, Nowy Dwór, Nowo-Radomsk.

Opatówek, Ostrołęka, Ostrów Komorowo, Otwock, Ożarów.

Pabjanice, Pilawa, Piotrków, Płochocin, Płyćwia, Pniewo, Pruszków Praga Pelcowizna, Poraj.

Radliczyce, Rembertów, Rogów, Rokiciny, Rozprza, Rudniki, Radziwiłłów.

Sędzice, Siedlce, Sieradz, Skierniewice, Sobolew, Sochaczew, Sokołów, Sosnowiec, Strzemieszyce Warsz., Stryków, Szepietowo.

Teresin, Terespol, Tłuszcz, Teklinów.

Warszawa Brzeska, Warszawa Kow., Warszawa Wied., Wawer, Włocławek, Wołomin, Wyszków.

Zawiercie, Ząbkowice, Zduńska Wola, Zgierz, Zieleniec,

Żyrardów.

Dyrekcja
Kolejowa Radomska

Spis stacji, na których może być ustalone przyjmowanie depesz prywatnej korespondencji oraz stacji połączeń z telegrafem Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Dąbrowa: Sosnowiec, Dąbrowa, Zagórze, Dańdówka, Granica, Kazimierz, Strzemieszyce.

Olkusz: Sławków, Bukowno, Olkusz, Rabsztyn, Wolbrom, Miechów, Przysieka, Sędziszów.

Kielce: Jędrzejów, Potok, Miąsowa, Chęciny, Sitkówka, Kielce, Kielce tow., Piekoszów, Rykoszyn, Małogoszcz.

Koniecpol: Ludynia, Włoszczowa, Żelisławice, Koniecpol, Potok Złoty, Olsztyn.

Skarżysko: Zagdańsk, Łączna, Suchedniów, Skarżysko.

Tomaszów: Słotwiny, Ujazd, Tomaszów.

Końskie: Opoczno, Białaczów, Końskie, Niekłań, Sołtyków, Bliżyn.

Ostrowiec: Wierzbnik, Kunów, Ostrowiec, Bodzechów, Ćmielów, Jasice, Jakubowice, Dwikozy, Nadbrzezie.

Skarżysko: Szydłowiec, Jastrząb, Rożki.

Radom: Radom, Jedlnia, Zagożdżon, Garbatka, Bąkowiec, Zajezierze.

Dęblin: Dęblin, Gołąb, Puławy, Ryki, Leopoldów, Krzywda, Łapiguz.

Lublin: Klementowice, Wąwolnica, Nałęczów, Motycz, Lublin, Swidnik, Minkowice, Jaszczów, Trawniki, Kanie.

Krasnystaw: Rejowiec, Bzite, Izbica, Ruskie Piaski, Zawada.

Parczew: Bedlno, Milanów, Parczew, Lubartów, Bystrzyca.

Kraśnik: Zemborzyce, Niedźwica Duża, Borkowizna, Wilkołaz, Kraśnik, Szastarka, Rzeczyca, Zaklików, Lipa.

Zwierzyniec: Szczebrzeszyn, Topolcza, Gorecko-Sanderki, Długi Kąt, Susiec, Maziły, Bełżec.

11.

M. K.
Koleje Państwowe Dyrekcja
Krakowska.

Wykaz

kolejowych stacji telegraficznych uprawnionych do nadawania, względnie odbierania depesz prywatnych w obrębie Dyrekcji Krakowskiej.

Alwernia-Regulice, Andrychów.

Baranów, Biadoliny, Biała, Biecz, Bielsko, Bieńczyce, Bierzanów, Bo-

bowa, Bochnia, Bogoniowice-Ciężkowice, Boguchwała, Bogumiłowice, Bogumin, Bolęcin, Brzeźnica.

Chabówka, Chełmek, Chmielów, Chorzelów, Chrzanów, Chybi, Ciężkowice, Cieszyn, Czarna, Czarny-Dunajec, Czechowice, Czudec, Czyżyny.

Dąbie, Dąbie-Piaski, Dębica, Dobra, Dobrzechów, Dwory, Dziedzice.

Frysztak.

Gnojnik, Goleszów, Gorlice, Grębów, Grodziec, Grodzisko, Gromnik, Grybów.

Hucisko.

Iwonicz.

Jaślany, Jasło, Jawiszowice, Jaworze-Jasienice, Jedlicze, Jeleśnia, Jordanów.

Kalwarja, Kalwarja Zebrzydowska, Kamionka Wielka, Karwina, Kasina Wielka, Kęty, Klecza Górna, Kłaj, Kocmyrzów, Kozy, Kraków, Kraków-Grzegórzki, Krasna, Krzeszowice.

Lachowice, Leńcze, Leżajsk, Libiąż, Limanowa.

Łętownia, Łodygowice, Łówczówek-Pleśna.

Maków, Marcinkowice, Męcina, Mielec, Milówka, Moderówka, Mszana Dolica, Muszyna.

Nisko, Nowosielce-Gniewosz, Nowy-Sącz, Nowy-Targ.

Osielec, Oświęcim.

Piotrowice, Pisarzowa, Piwniczna, Podgórze-Bonarka, Podgórze-Płaszów, Podłęże, Pogórz, Pruchna, Przeciszów, Przybówka, Ptaszkowa.

Raba-Wyżna, Radziszów, Rajcza, Ropczyce, Ropica, Rozwadów, Rudnik n. Sanem, Ryczów, Rymanów, Ryłro, Rzeszów, Rzeszów Staroniwa, Rżochów.

Sanok, Sarzyna, Sędziszów, Siersza-Wodna, Skawce, Skawina, Skoczów, Skołyszyn, Słotwina-Brzesko, Sobów, Sól, Sporysz, Spytkowice, Stary-Sącz, Stronie, Stróże, Stryszów, Strzyżów nad Wisłokiem, Sucha, Sucha na Śląsku, Swoszowice, Szczakowa, Szumbark.

Tarnobrzeg, Tarnów, Tarnowiec, Trzcianna, Trzcinica, Trzebinia, Trzebinia kol. lok., Tuchów, Tymbark.

Ustroń.

Wodowice, Wapienica, Węgierska-Górka, Wieliczka, Wielkie-Drogi, Wilkowice-Bystra, Wiśniowa, Wola-Łużańska.

Zabierzów, Zagórzany, Zakopane, Zarszyn, Zaryte, Zator, Zbydniów, Zebrzydowice, Zwardoń.

Żegiestów, Żywiec.

12.

M. K. Ż.
Koleje Państwowe Dyrekcja
Lwowska.

Wykaz

alfabetyczny stacji kolejowych, na których może być ustalone przyjmowanie i doręczanie telegramów prywatnych.

Barszczowice, Basznia, Bełz, Bełzec, Białe, Bilcze-Wolica, Biskowice, Bobrówka, Bogdanówka-Kamionka, Borki-Wielkie, Biskowice, Bobrówka,

Bogdanówka-Kamionka, Borki-Wielkie, Borysław-Tustanowice, Brody, Brzeżany, Brzuchowice, Busowisko, Buszcze.

Cebrów, Chłopczyce, Chołojów, Chorośnica, Chyrów.

Dobromil, Dobrosin, Dobrowlany, Dobrotwór, Dorożów, Drohobycz, Dublany-Kranzberg, Dublany-Laszki, Dunajów.

Gaje Czyżyków, Gaje Wyżne, Glinna Nawarja, Glińsko, Głęboka, Gródek Jagielloński, Grodowice, Grzymałów.

Hinowice, Hłuboczek Wielki, Horyniec, Hrebenów, Hrebenne.

Jabłonka niżna, Jarosław, Jasienica Zamkowa, Jawora, Jezierna.

Kalinów-Kaiserdorf, Kamionka Strumiłowa, Kamionka Wołoska, Kłodno-Żółtańce, Komańcza, Komarno-Buczały, Koniuchów, Koniuszki Siemienowskie, Korczów koło Uhnowa, Krasne, Krościenko, Krościenko Zaciemne, Krystynopol, Kulików-Mierzwica, Kurowice.

Lisko Łukawica, Litwinów-Bożyków, Lwów, Lwów-Kleparów, Lwów Łyczaków, Lwów-Podzamcze, Lubieńce, Lubień Wielki, Lubaczów, Lubycza.

Łańcut, Ławoczne, Łupków.

Maksymówka, Medyka, Mikołajów-Drohowyże, Mokre, Mościska, Mszana.

Nadyby-Wojutycze, Niżankowice, Nowa Grobla, Nowe Miasto, Nowy Łupków, Nowy Zagórz.

Olszanica, Oleszyce, Ostrów koło Sokala, Ożydów.

Płuchów, Podhajce, Podwołoczyska, Posada Chyrowska, Przemyśl, Przemyślany, Przeworsk.

Radymno, Radziechów, Rawa ruska, Rodatycze, Rogóżno, Rudki, Rudniki.

Sądowa Wisznia, Sambor, Sapieżanka, Sianki, Sielec-Bieńków, Sielec nad Ratą, Skałat, Skole, Skwarzawa, Sławsko, Sokal. Sokoliki, Starzawa, Stary Sambor, Stawczany, Stojanów, Stryj, Strzyłki-Topolnica, Synowódzko Wyżne, Surochów, Szczawne-Kulaszne, Szczerzec.

Tarnopol, Tuchla, Turka nad Stryjem.

Uhnów, Ustrzyki dolne.

Waniowice, Werchrata, Winniki, Wołków.

Zabłotce, Zadwórze, Zagórz, Załuż, Zapytów, Zarwanica, Zaszków, Zbaraż, Zborów, Zielona, Zimnawoda-Rudno, Złoczów.

Żółkiew, Żórawica.

13.

Dyrekcja Kolei Państwowych
w Stanisławowie.

Wykaz

stacji, które mogą przyjmować i otrzymywać depesze prywatne.

Bednarów, Berezowica-Ostrów, Biała-Czortkowska, Białobożnica-Kalinowszczyzna, Bolechów, Borszczów, Bortniki, Borynicze, Broszniów, Buczacz, Bóbrka Chlebowice, Bukaczowce, Bursztyn-Demianów.

Chodaczków-wielki, Chodorów, Chodowice, Chorostków, Chryplin, Cięż-żów, Czortków.

Dawidów, Delatyn, Denysów-Kupczyńce, Dereniówka, Dolina, Dubowce, Dżuryn, Dźwiniacz-Żeżawa,

Gody-Turka, Gwoździec.

Hadyńkowce, Halicz, Hnizdyczów-Kochawina, Hołosków, Horodenka. Husiatyn.

Iwanie-Puste.

Jamnica, Jaremcze, Jezierzany-Piłatkowce, Jezierzany-Barysz, Jezupol.

Kałusz, Kołomyja, Korościatyn, Korszów, Kopyczyńce, Kozowa, Krzywe,

Łanczyn.

Markowce, Matyjowce, Mieczyszczów, Mikuliczyn, Mikulińce-Strusów Monasterzyska, Morszyn.

Nadwórna, Niżniów.

Oleszów, Ottynia.

Pałahicze, Peczeniżyn, Persenkówka, Podwysokie, Pomonięta-Psary, Potok, Potutory, Proszowa, Puków, Pyszkowce.

Rohatyn, Rożniatów-Krechowice.

Sichów, Słoboda-Teofipólka, Śniatyn-Załucze, Stanisławów, Stare-Sioło, Szmańkowczyki.

Tatarów, Teresin, Tłuste, Trembowla, Tyśmienica.

Wasylkowce, Widynów, Worochta, Woronienka, Wybranówka, Wygnanka, Wygoda.

Zabłotów, Żurawno-Nowosielce, Żydaczów, Zaleszczyki.

14.

U z n a n i e.

Kierownik aprowizacji Europy z ramienia mocarstw skoalizowanych, Herbert Hoover, który niedawno odwiedził Warszawę, wystosował do Ministerstwa Kolei Żelaznych list treści następującej:

Pan EBERHARDT,

Minister Kolei, Warszawa.

Mój Drogi Panie.

Niech mi wolno będzie wyrazić Panu słowo uznania za podjęcie się olbrzymiego zadania kierowania kolejami w Państwie całkiem nieukonstytuowanem i organizowanie, bez wyszkolonego personelu, pierwszej służby niezbędnej, ażeby podtrzymać życie w Polsce.

Chciałbym w szczególności podziękować Panu za współpracę z nami w sprawie podziału żywności. Zostałem obciążony odpowiedzialnością za to, by w Europie nie było głodu przed nowymi zbiorami, a spełnienie tego zadania, włożonego na mnie przez mocarstwa skoalizowane stałoby się bezwzględnie niemożliwem, gdyby nie sprężystość, wykazana przez Pana i innych kierowników kolejnictwa w Europie.

Jako inżynier, mogę słusznie ocenić trudności, które Pan miał do

przezwyciężenia, jak również i te, z któremi Pan będzie musiał walczyć jeszcze przez czas dłuższy.

Serdecznie i szczerze oddany Panu

Herbert Hoover.

Tak pochlebną ocenę przypisać muszę w lwiej części zasługom ogółu kolejarzy Polski od najstarszego do najmłodszego, w służbie nie było bowiem u nas ani jednej linji, ani jednej stacji kolejowej, któraby w tak ciężkiej dobie nie umiała pracować na przewóz żywności. Z przyjemnością zatem korzystam z uwag tak zasłużonego i cieszącego się wszechświatowym uznaniem męża, jak Herbert Hoover, ażeby wypowiedzieć Kolejarzom Polskim gorące uznanie Ministra. Wzywam zarazem wszystkich do dalszej usilnej a zgodnej pracy. Pamiętajmy, że jak to nam powiedział ten sam Hoover, tylko wzmożona produkcja i wytężona praca zbawić może w chwili obecnej Europę i że kolejarze, którzy stanowią u nas największe i najważniejsze ognisko pracy, wszystkim pracującym w Polsce przodować powinni.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych

J. Eberhardt.

Ministerstwo Kolei Żelaznych Polski.
Warszawa, 5 września 1919 r.

Herbert C. Hoover
Szef Wszechświatowego zaopatrywania Hotel Crillon Place de la Concorde Paris.

Panie.

Był Pan łaskaw przesłać mi słowo uznania. Podałem je do wiadomości personelu kolejowego i jest mi przyjemnie, że mogę zaznaczyć ich wielką wdzięczność dla Pana.

Pracownicy kolei polskich, czcili Pana jako wielkiego ratownika wygłodzonej Europy, obecnie będą Pana cenić jako swego specjalnego dobroczyńcę i przyjaciela. Nigdy nie zapomnimy wspaniałego daru 100 parowozów, które koleje Polski zawdzięczają Panu. Odczuwamy już obecnie ich dużą korzyść, a całkowicie ocenimy ją podczas nadchodzącej zimy, kiedy praca tych potężnych maszyn pozwoli nam utrzymać w ruchu dużo ognisk pracy i ogrzać tysiące ognisk domowych.

Szczerze oddany Panu

(—) *J. Eberhardt.*

15.

OBWIESZCZENIE

Z dniem 1 sierpnia b. r. utworzono dla linji Towarzzstwa kolei południowej (Südbahngesellschaft), położonych w Królestwie Serbów, Kroatów i Słoweńców Dyrekcję ruchu (Betriebsdirektion) w Lublanie, a dla linji tego towarzystwa, położonych w obrębie państwa niemiecko-austryackiego Dyrekcję ruchu w Wiedniu.

L: 1697-III. ex 1919 r.

16.

Sprostowanie.

W numerze 7-ym Dziennika Urzędowego pomieszczono Rozporządzenie Rady Ministerjalnej z dnia 13 Sierpnia 1919 r. w którym są pomyłki, a mianowicie:

1) powinno być nie z dnia 13 a 12-go sierpnia,

2) w p. 1, 6 i 7 zamiast „Warszawskiej Dyrekcji Budowy“
lub „Warszawską Dyrekcję Budowy“

powinno być „Dyrekcji Budowy“
i „Dyrekcję Budowy“.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Kolei Żelaznych.

	Data	Kategorja płac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
Maj 1919 r.			
Powierzono kierownictwo Wydziału taryf zagranicznych			
Sawickiemu Aleksandrowi, radcy ministerjalnemu	24-V	—	—
Lipiec 1919 r.			
Mianowani:			
Naczelnikiem Wydziału Szacunkowo-Odbiorczego dla b. Król. Polsk.:			
1) Trepkowski Stanisław	1-VII	V a	—
Pomocnikiem Referenta:			
2) Majewski Kazimierz	15-VII	VII	—
Sekretarzem:			
3) Bohdanowicz Józef	1-VII	IX	—
Urzędnikami pozaetatowemi:			
4) Rogińska Jadwiga	1-VII	—	400
5) Krysiakówna Irena	1-VII	—	400
6) Ostrowska Marja	10-VII	—	450
7) Szczecińska Marja	15-VII	—	450
8) Gramlewicz Karol	21-VII	—	800
9) Chądzyński Franciszek	15-VII	—	700
10) Błaszkowski Henryk	15-VII	—	600
11) Świeżyński Stanisław	21-VII	—	500
12) Boniecki Antoni	30-VII	—	800
13) Sadkowski Witold	16-VII	—	1000
14) Wielemborek Wawrzyniec	12-VII	—	700
Zwolnieni:			
1) Bielski Marjan, urzędnik pozaetatowy . . .	1-VII	—	—
2) Lazarek Józef	28-VII	—	—

Sierpień 1919 r.

	Data	Kategorja płac etatowych	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
Mianowani:			
Radcą ministerjalnym:			
1) Taszycki Zygmunt	1-VIII	V b	—
Zastępcą Naczelnika Rachuby:			
2) Schupp Karol . . . . , ...	1-VIII	VII	—
Pomocnikami referenta:			
3) Głowacki Jan	1-VIII	VIII	—
4) Pielaszewski Jan	1-VIII	VIII	—
5) Pietrzykowski Bronisław	1-VIII	VIII	—
6) Henzel Adam	21-VIII	VIII	—
Starszym Kancelistą:			
7) Dudziński Józef	1-VIII	X	—
Urzędnikiem pozaetatowym:			
8) Banachowicz Stanisław	1-VIII	—	800
Podwyższono płacę:			
1) Brzezińskiemu Piotrowi	1-VIII	—	700

W Dyrekcji Krakowskiej.

	Data	Kategorja płac etatowych kolejowych	Kategorja płac etatowych państwowych
Mianowani:			
Wice-Dyrektorami Kolei Państwowych:			
1) Szlachtowski Feliks, zastępca dyrektora . .	1-IV	—	V
2) Starzewski Leopold, „ „ . .	1-IV	—	V
Starszym Instruktorem:			
3) Żurowski Stefan, inspektor	1-I	V	—

	Data	Kategorja płac etatowych	
		kolejowych	państwowych
Zwolniony:			
1) Starzewski Leopold, Wice-Dyrektor Kol. Państwowych	1-VII	—	—
W Dyrekcji Lwowskiej.			
Mianowani:			
Dyrektorem Kolei Państwowych:			
1) Barwicz Karol, zastępca dyrektora	1-I	—	V
Wice-Dyrektorem Kolei Państwowych:			
2) Pawluszkiewicz August, zastępca dyrektora .	1-IV	—	V
Inspektorem Głównym:			
3) Hauser Edward, starszy inspektor	1-III	IV	—
Starszym Radcą.			
4) Radoszewski Józef, radca kolejowy . . .	1-I	V	—
Awansowani:			
1) Nowakowski Piotr, st. rewident	1-I	VI	—
Zwolniony:			
1) Wixel Maurycy Józef, radca kolejowy . .	1-V	—	—
W Dyrekcji Stanisławowskiej.			
Mianowani:			
Wice-Dyrektorem Kolei Państwowych:			
1) Younga de Lenje Jerzy, zastępca dyrektora	1-IV	—	V
Starszemi Radcami Kolejowemi:			
2) Niewiadomski Marjan, tytul. st. radca kol.	1-I	V	—
3) Taszycki Zygmunt, tytul. st. radca kolejowy	1-I	V	—
4) Grauer Jakób radca kolejowy	1-I	V	—

	Data	Kategorja płac etatowych kolejowych	Kategorja płac etatowych państwowych
5) Miller Wiktor radca kolejowy	1-I	V	—
6) Gębarowicz Teofil „ „	1-I	V	—
7) Przystawski Władysław, radca kolejowy . .	1-I	V	—
8) Moryc Stanisław, radca kolejowy	1-I	V	—
9) Okołowicz Stanisław, radca kolejowy . . .	1-VII	V	—
10) Szczypczyk Włodzimierz, radca kolejowy .	1-VII	V	—
Starszemi Inspektorami:			
11) Neiger Izaak, inspektor	1-I	V	—
12) Kluszewski Józef, inspektor	1-I	V	—
Radcą Kolejowym:			
13) Radzięda Jan, tytul. radca kolejowy . . .	1-I	VI	—
Inspektorami:			
14) Dobrzyński Tadeusz, tytul. inspektor . . .	1-I	VI	—
15) Geissler Józef, „ „ . . .	1-I	VI	—
16) Bürgel Emil, „ „ . . .	1-I	VI	—
17) Środoń Władysław, „ „ . . .	1-I	VI	—
18) Matoga Witold, starszy komisarz	1-I	VI	
19) Krausz Samuel, starszy rewident . . .	1-I	VI	—
20) Piero Antoni, „ „ . . .	1-I	VI	—
21) Bugno Stanisław, „ „ . . .	1-I	VI	—
22) Jachimowski Józef, „ „ . . .	1-I	VI	—
23) Wagner Aleksander, „ „ . . .	1-I	VI	—
24) Heller Maksymiljan, „ „ . . .	1-I	VI	—
25) Wierzejski Antoni, „ „ . . .	1-I	VI	—
26) Kleczewski Stanisław „ „ . . .	1-I	VI	—
27) Kasztelewicz Kazimierz, starszy rewident .	1-I	VI	—
28) Tomeczek Rudolf, „ „ .	1-I	VI	—
29) Błażek Franciszek, „ „ .	1-I	VI	—
30) Zborowski Jakób, „ „ .	1-I	VI	—
31) Rotter Alfred, „ „ .	1-I	VI	—
32) Wojciechowski Jan, „ „ .	1-I	VI	—
33) Gliniecki Tomasz, „ „ .	1-I	VI	—
34) Weich Tateusz, „ „ .	1-VII	VI	—
35) Eckhardt Hugo, „ „ .	1-VII	VI	—

	Data	Kategorja płac etatowych	
		kolejowych	państwowych
36) Telichowski Ryszard, starszy rewident .	1-VII	VI	—
37) Grondalczyk Ludwik, „ „ .	1-VII	VI	—
Zwolniony:			
1) Taszycki Zygmunt, starszy radca kolejowy .	1-VIII	—	—

Drukarnia Polska, Warszawa, Szpitalna 12.